

हिमालय पु० हिमानामानयः । १ हिमवत्पर्वते त्रिका० ।

हिमप्रधान आनया यश्च । २ शुक्रपट्टिरे गच्छत् ।

३ भूम्यामनक्रासु स्त्री राजनि० । स च नतः भारतवर्षे
षीमापर्वतः । जम्बुद्वीपगच्छे दृश्यम् । [राजनि० ।

हिमाज न० हिमकावे व्याप्त-जायते जन-ड । सत्ये
हिमावती स्त्री हिमं हिमवीर्यं विद्यतेऽस्य सेवने मत्प
मन्व यः संतापं दीवः । अण्वं चोर्थांश्च समरः ।

हिमायया स्त्री हिमं हिमवीर्यं भावयति व्या+त्रि-अच् ।

अण्वं जीवन्त्याम् राजनि० । [कपिचक्राज्यायाम् राजनि० ।

हिमोत्तरा स्त्री हिमसत्तरं यस्याः सेवने शीतवीर्यं कर्त्तव्यम् ।

हिमोत्पन्ना स्त्री हिमे उत्पन्ना । यावनाद्यां राजनि० ।

हिमोद्भवा स्त्री हिमे तत्प्रधानस्थाने उद्भवति उत्-भू-
अच् । भयाम् राजनि० । [मेदि० ।

हिरण न० ह-ल्युट् नि० । १ श्रेतसि २ खणे ३ शराटके च

हिरण्यस्य त्रि० हिरण्यात्मकम् मयट् नि० । १ हिरण्यात्मके
स्त्रियां डीप् । २ हिरण्यस्यो शालवतेव जङ्गलां भट्टः ।

जम्बुद्वीपे नववर्षेमध्ये २ वर्षेभेदे न० त्रिका० ।

३ उत्तरेणोत्तरं भीमः श्वेतः शृङ्गवान् इति त्रयो
रस्यर्कहिरण्यमयकुण्डलां वर्षाणां नद्यांदागिरयः
प्रागागता अभयतः आरोदावययो द्विसहस्रयोजन
मृथ्य एकेकगः पूर्वस्यात् पूर्वस्यात्तदुत्तरोत्तरं दशंशपि
कांशेन दैव्यं एव ह्युत्कृष्टं भाग० ५।१६५० ।

हिरण्य न० हिरण्यमेव स्वार्थे यत् । १ सुवर्णं २ धुस्तूरे
अमरः । ३ श्रेतसि शब्दे० । ४ द्रव्ये ५ शराटके ६ खलवे
७ मानभेदे ८ कुण्डले मेदि० । ९ राजते १० धने च ।

हिरण्यकशिपु पु० दैत्यविशेषे । स तु कश्यपात् दिव्यां जातः

“दिवाः पुनह्यं जष्टे कश्यपादिति नः सुतम् । हिर-
ण्यराज्यं दुद्रुषीं हिरण्यकशिपुस्तथा” “हिरण्यकशिपु
दैत्यराज्यं परमं तपः । ततो वर्षेदृष्ट्वाणि निरा-
ह्यारो ज्ञापःशिराः । तं ब्रह्मा हृन्दयामास दैव्यं
तदा पश्य त्वं । सर्वोत्तरं वज्रो स शस्त्रास्त्रेन दिवा
निशम् । अहं सर्वं विनिजित्य सर्वदेवत्वमाश्रितः ।
अशिमदिगुणैश्च मेव मे देयतां वरः । तेनैव सुक्तो
ब्रह्मा ह तज्जै दत्त्वा वधेभितम् । दत्त्वा चास्य सभां
दिव्यां तज्जैवान्तरधीयत । हिरण्यकशिपुर्दैत्यः श्लोकै-
र्गीतः पुरातनः । राजा हिरण्यकशिपुर्दैत्यो यां यां
विधेवते । तस्यां तस्यां नमस्कृद्देवता अप्रिमिः सज ।
श्वर्गप्राप्तो दैत्योऽभूत् हिरण्यकशिपुः पुरा । स्वय-

मग्निश्च पन्द्रच वायुरिन्द्रो जलं अयम् । भूत्वा चकार
राज्यं स मन्वन्तरचतुर्दश । तस्यासीत् नरसिंहस्तु
मृत्युर्विष्णुः पुरा किञ्च । नखैस्तेन विनिर्भिन्नो नार्द्र-
गुप्ता नखाः पुरताः वज्रिपु ।

हिरण्यकशिपुहन् पु० हन-क्तिप् इत० । विष्णो ।

हिरण्यकामधेनु स्त्री विधानेन हिरण्यप्ररचिता कामधेनुः ।

तुवादिपाण्ड्यमहादानमध्ये दानार्थं हिरण्येन कल्पि-
तायाम् । १ धेनो उपचारात् शतदाने च । तद्दानविधिः
“अथातः संप्रवक्ष्यामि कामधेनुविधिं वरम् । सर्वकाम-
प्रदं नृणां महापातकनाशनम् । लोकेशावाहनं तद-
होमः कार्योऽभिवाचनम् । तुवापुरवत् कुर्वीत कुण्ड-
मण्डपवेदिकाः । स्वल्पेनैकाग्रिमत् कुर्वीत गुरोव स-
माहितः । कुण्डमण्डपवेदिका दत्तुमलक्ष्यम् । इह
हि देशकावटद्विन्नाद्विवादिपूजाप्राप्त्यवाचनगुरु च-
त्विग्वरसमधुषर्कदानवेदिकोपरिचक्रलेखनपञ्चवर्षविता-
नतोरणपताकादिकं सर्वं सत्सुपुराणोक्ततुवापुरम-
दानविहितं वेदितव्यम् । अल्पेनैकाग्रिममदिति,
एकान्तिमत्करणं व्याख्यातम् । “काञ्चनस्यातिगुह्यं
धेनुं वत्सस्य कारयेत् । उत्तमा पल्लवाङ्गसदृशेन तु
मध्यमा । कनीयसी तद्वेन कामधेनुः प्रकीर्तिता ।
शक्तिरस्त्रपदादूर्ध्वं च यत्नोऽपीह कारयेत्” । अत्र यद्यपि
वत्सपरिचायमनुक्तं तथापि कामधेनुविधानवत् तत्प्र-
काशनचतुर्थांगे वत्सः कल्पनीयः । समकधेनुपरिमित-
द्रव्यनिष्कृष्टवत्सनिर्माणाभिप्रेतार्थनाटिकापि धेनुदानत्वा-
विशेषात् तत्रैव गिच्यते । तथा च गुह्यधेनुदिषु “तत्र-
तुर्थांगेन वत्सः स्यादिति” तत्र तत्र वक्ष्यते । “वेद्यां
कृष्णाजिनं न्यस्य गुह्यप्रस्थसमन्वितम् । न्यसेदुपरि तां
धेनुं सकारत्नैरबद्धताम् । कुम्भाटकसमोपतां नाना-
फलसमन्विताम्” । कल्पतरुदाने, प्रस्यो व्याख्यातः । “म-
हारत्नानि पद्मारागप्रभृतीनि, वत्सं दत्त्वा तु विन्यसे-
दिति” कचित्पाठः, नानाफलानि गंगजशजिस्त्री
पुरुषप्रभृतीनि षोडशानि कल्पतरुदानोक्तानि । “तथा-
ष्टादश धान्यानि समन्तात् परिकल्पयेत् । द्रुष्टुं दृष्ट्वाटकं
तद्वत्तानाफलसमन्वितम् । भाजनं चासनं तद्वत् तान्त्र-
दोहनकं तथा” । अष्टादश धान्यानि परिभाषायां द्रष्ट-
व्यानि नानाफलानि सातुविज्ञादीनि । “कौजेयवस्त्र
हयसम्युक्ताम् दीपातपत्राभरणाभिरामासु । सचा-
मरां कुण्डभिर्नी सद्यष्टां मन्त्रत्रिकापादुकरोष्पादासु ।